

OPONENTSKÝ POSUDEK

Jméno diplomantky:	Anna Vrtělová Vladařová
Téma práce:	Stavba coby kulturní památka
Rozsah práce:	173 823 znaků včetně mezer dle prohlášení autorky
Datum odevzdání práce:	18.8.022

1. Aktuálnost (novost) tématu

Diplomantka zvolila pro svou práci málo frekventované téma věnující se problematice společensky potřebné aktivity péče o kulturní bohatství. Téma, byť není nové, přetrvává jako aktuální. Specifické je zaměření výhradně na kulturní památky, které jsou stavbami.

2. Náročnost tématu na teoretické znalosti, vstupní údaje a jejich zpracování a použité metody

Téma je náročné, propojuje obecnou část správního práva s dvěma úseky zvláštní části správního práva. Právní úprava je rozsáhlá a složitá, přitom není mnoho publikací, které by se přímo trefily do takto nastaveného tematického průsečíku.

3. Formální a systematické členění práce

Členění odpovídá koncepci celistvého zpracování. Práce je složena vedle úvodu a závěru ze sedmi kapitol postupně věnovaným základnímu vymezení problematiky včetně pramenů právní úpravy, institucionálnímu i činnostnímu vymezení státní správy, řízení o prohlášení či rušení stavby jako kulturní památky a správním procesům souvisejícím s údržbou a opravami, zdrojům ohrožení a souvisejícím přestupkům. Kapitoly jsou dále vnitřně členěny na jedné až třech úrovních. Základní stavba práce je vedena praktickými hledisky, je v základu logická a přehledná.

4. Vyjádření k práci

Obsahové zpracování není zdaleka optimální. Je patrný zájem autorky o téma, i její přehled a znalost o právní úpravě, jejím vývoji i některých konkrétních kauzách. Celá práce je však poznamenána velice špatnou jazykovou a stylistickou úpravou, jako by jí chyběla závěrečná korektura. Rozsahem a typem chyb nejde jen o formální nedostatek, ale již obsahový, který podstatně zhoršuje celkové hodnocení práce.

Úroveň práce kolísá, místy, zejména zpočátku je vysoká a postupně, s výchyly, upadá. Některá místa napříč prací působí trochu jako manuál pro neprávnický, když jsou zbytečně vysvětlovány věci, které vysvětlení nutně nevyžadují, např. na str. 30 – „*Je důležité však nezapomínat, že sice Ministerstvo kultury má povinnost prozkoumat všechny podněty, kterému byly doručeny, avšak nejsou pro něj právně závazné, tzn. nemusí vždy zahajovat řízení.*“ Na jiných místech naopak potřebná vysvětlení chybí.

Překlepy se objevují i v názvech – str. 19 – „*Státní správa na území památkové péče*“; str. 46 – „*4.4 Opravné prostředky v zrušení o prohlášení stavby za kulturní památku*“. Koncepce kapitoly 4.4 zaměřená jen na konkrétní kauzu vybočuje ze systematiky. Na některých místech dochází k neporozumění některým institutům, např. na str. 38 nesrozumitelný a zmatečný výklad k účastníkům řízení. Na str. 30, 43, 45, 46, 51, 52 se opakovaně objevuje kuriozní chyba v citaci publikace pod čarou – „*MARTIN, Z.*

MICHAL, T., JIŘÍ, K., et al. *Zákon o státní památkové péči*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019. ISBN 978-80-7598-381-7 str. 61“

Dále následují jen příklady některých problematických formulací, přičemž není v možnostech posudku u všech konkretizovat, co je špatně, většinou je to však zjevné.

Str. 4 - Ve vymezení kulturní památky lze pozorovat nepřesnost, když nejprve je citováno, že může jít o nehmotný předmět či soubor předmětů vytvořených přírodou a vzápětí se podotýká, že obligatorním znakem je hmotný výsledek lidské činnosti.

Na str. 12 by stálo za lepší rozvedení souvětí: „*Problém s vymezením nalezneme pouze v ust. § 17 odst. 7 PamZ, že vymezení ochranného pásma stanoví obecně závazný právní předpis.*“

Str. 27 – „*Přičemž je nasnadě zmínit, že Hlavní město Praha nemá obce s rozšířenou působností, ale vše směřuje na Magistrát hlavního města Prahy.*“

Str. 30 – „*Dalším typem nařízení jsou nařízení vyhlášené ministerstvy, v tomto případě Ministerstvem kultury. Jejich zmocnění je v čl. 79 odst. 3 Ústavy na základě zákona, v jeho mezích a jsou-li k tomu konkrétním zákonem zmocněny. Posledním typem nařízení jsou nařízení obce s rozšířenou působností. Tyto nařízení jsou nejfrekventovanější formou nařízení. Stejně jako v případech ministerstev jsou zmocnění v souladu s čl. 79 odst. 3 Ústavy, kdy konkrétními zákony v tomto případě rozumíme nařízení obce, nařízení Hl. m. Prahy a nařízení krajů.*“

Str. 33 – „*Státní dozor lze rozdělit do několika fází a těmi jsou: a) zjišťovací fáze, b) hodnotící fáze, c) fáze uplatňování a d) iniciace nápravných nebo sankčních prostředků.*“
Diplomantka necituje, zda odněkud členění přejímá, ani toto členění nevysvětluje.

Str. 27 – „*Správní dozor se zahajuje vždy z moci úřední, ať už na základě své vlastní činnosti, popř. na základě podnětu.*“

Str. 27 – „*Jakmile je fáze zjišťování u konce (právě na základě vstupu do nemovitosti, či na stavbu, zachycení fotografií apod.) začíná hodnotící fáze vyhotovením protokolu o dané kontrole, který se zasílá dodatečně.*“

Str. 30 – „*Podnět musí mít vždy písemnou formu, přičemž název tohoto písemného podnětu je irelevantní (tzn. může být označeno jako žádost, návrh, podání, podnět), neboť se vždy budou posuzovat pouze obsahové náležitosti.*“ Slovo irelevantní je zde příliš silné.

Str. 33 – „*Pokud by Ministerstvo kultury svým uvážením dospělo k názoru, že právě daný vlastníkům záměr by mohl ohrozit výše uvedené hodnoty, nabízí mu správní řád různé ochranné nástroje, zejména udělení pokuty až do výše 2 000 000 Kč*“

Str. 35 – „*Rozhodnutí ve věci prohlášení kulturní památky může být dvojí, buď takové, kterým Ministerstvo kultury prohlašuje stavbu za kulturní památku, popř. rozhodnutím o tom, že stavbu za kulturní památku neprohlašuje*“. Z čeho tak diplomantka usuzuje?

Str. 36 – „*Zde se dotýkáme problému označení kulturní památky, za kterou zodpovídá obec s rozšířenou působností (na zákl. ust. § 29 odst. 2 písm. f) PamZ)*“

Str. 36 – „*Obecná správní teorie rozlišuje opravné prostředky na řádné a mimořádné*“ – to není záležitost jen teorie správního práva.

Str. 37 – „*Zvláštní rozhodnutí ve správním řízení), použijí se na něj subordinačně ustanovení o odvolání na základě ust. § 152 odst. 5 Správního řádu*“ – slova subordinačně a subsidiárně by se neměla plést.

Str. 37 – „*Daný rozklad musí být zaslán do 15 dnů od doručení prvostupňového rozhodnutí a musí být směřován Ministerstvu kultury.*“ Rozklad je také možné osobně donést.

Str. 38 – „*V posledním případě se musí ministr kultury vypořádat v rozkladu právě s posledním typem účastníka a to formou, zdali je, či není „právoplatným“ účastníkem. Je nasnadě se vypořádat i s osobami, které tvrdí, že daným rozhodnutím mohou být přímo dotčeny na svých právech nebo povinnostech*“

Str. 39 – způsob podání kauzy.

Str. 39 – „*Tyto opravné prostředky se nám dělí na ty, které směřují vůči správnímu orgánu a na ty, které směřují vůči správnímu soudnictví.*“

Str. 40 – „*Pokud se daná osoba, v tomto případě již žalobce, domáhá zrušení rozhodnutí správního orgánu, mohou správní orgány předejít možnému negativnímu výroku, a to změnou, nebo zrušením daného rozhodnutí v přezkumném řízení podle § 94 a násl. Správního řádu⁹⁴. Pokud tak správní orgány neučiní, dostáváme se do správního soudnictví.*“

Str. 58 – „*Pojem závazné stanovisko, je zapotřebí brát ve dvou rovinách, za prvé je to konečný akt dotčeného správního orgánu tzn. správní akt, nebo je to závazné stanovisko ve smyslu §149 Správního řádu.*“ Chybí zdůraznění, že jde o specifickou terminologii v zákoně, která není kompatibilní s terminologií obecnou.

Velké množství chyb by bylo odstranitelné při důkladné závěrečné kontrole. Nedostatečné osvojení terminologie a formulačních dovedností v tomto rozsahu nelze přejít, neboť je součástí osvojení si oboru. Jinak je evidentní, že autorka podstatě jeví, o nichž píše rozumí, jen je často nepřesně podává. Vzniká tak dilema posuzovatele. Je patrné, že diplomantka se dokáže věnovat náročné právní oblasti a dokáže rozumět jejímu obsahu, identifikovat hlavní problémy, pracovat s právními předpisy a odbornou literaturou. Současně je však i zřejmé, že formální stránka práce by měla být na jiné úrovni.

5. Kritéria hodnocení práce

Splnění cíle práce	Některé části víle formulovaného autorkou jsou problematické, viz str. 1: „ <i>Autorka si dala za cíl této práce charakterizovat stavby, které jsou za kulturní památky prohlášené a které neleží v chráněných územích. Zároveň si dala za úkol popsat a i hodnotit, jak je v právní úpravě obsaženo řízení o prohlášení kulturních památek, zrušení prohlášení kulturních památek, ale zároveň i jaká jsou úskalí</i> “
--------------------	--

	<i>stavby coby kulturní památky v době jejího „života“.</i> Cíl se podařilo naplnit částečně a s výhradami.
Samostatnost při zpracování tématu včetně zhodnocení práce z hlediska plagiátorství	Zpracování se jeví jako vlastní. Nezískal jsem podezření na plagiátorství.
Logická stavba práce	Vcelku logická, s výše uvedenými výhradami.
Práce se zdroji (využití cizojazyčných zdrojů) včetně citací	Přestože menší počet zdrojů je dán objektivně, diplomantka nevyužila veškerý možný potenciál.
Hloubka provedené analýzy (ve vztahu k tématu)	Diplomantka se dotýká některých podstatných otázek, míra vlastního rozboru však nezasahuje do velké hloubky.
Úprava práce (text, grafy, tabulky)	Dostatečné grafické zpracování.
Jazyková a stylistická úroveň	Vykazuje značné nedostatky.

6. Připomínky a otázky k zodpovězení při obhajobě

V rámci diskuse by se měla diplomantka vyjádřit k výše uvedeným nedostatkům.

Doporučení/nedoporučení práce k obhajobě	Doporučuji, aby diplomantka měla prostor svou práci obhajovat před komisí.
Navržený klasifikační stupeň	Domnívám se, že práce je ještě obhajitelná s klasifikačním stupněm „dobře“, ale bude velmi záležet na obhajobě samotné.

V Praze dne 18. 9. 2022

JUDr. Jiří Rajchl, Ph.D.

oponent